

(1)

AD
 ORATIONEM ANNIVERSARIAM,
 IN
 MEMORIAM
 VIRI
 ILLVSTRIS ATQVE EXCELLENTISSIMI,
 DOMINI
AUGVSTI IVSTI,
 CANCELLARII IN EPISCOPATV MERSEBURGENSI
 QVONDAM GRAVISSIMI,
 D. XXV. IVN. MDCCCLXI.
 HOR. VIII. MATVT.
 AB SE HABENDAM,
 QVAM HVMANISSIME INVITAT,
 SIMVLQVE
 DE
 FAMILIAE SCHOENBURGICAE
 GENERATIONVM SVPPVTATIONE
 BREVISSIMIS INDICAT

ADAM DANIEL RICHTERVS,
 GYNAS. DIRECT.

Quum opella nostra, exigua licet et tenuis, forte non omnibus foderuerit, ego hoc proposi-
tum meum minime migrabo, sed illis, quae nuper de familiae Schoenburgea origine,
antiquitate, cet. exponere coepi, subiectandas ipsas generationes esse recordatus, re-
dibo nunc ad ipsos istos *Dominos de Schoenburg*, quos, nuptiis junctos et in unitatem
generationum congregatos, stirpem propagasse nouimus. Primus illorum, et qui a primo illo
descenderunt, quos pagina nostra capere poterit, sunt in sequentes:

HERRMANVS II. de SCHOENBVRG, generis auctor, et ad quem Domini de Schoen-
burg originem sive, in serie generationis, certo iam nunc referre solent, *Glauchae* sedem habuit ac
domicilium suum, qui quidem Glauchavensis comitatus ad Dominos de Schoenburg longe supra sex-
centos annos iam nunc pertinuit. Hic HERRMANVS de SCHOENBVRG an. 1182. *Gering-
waldae*, quod oppidulum Domini de Schoenburg in Misnia olim in possessione tenebant, cœnobium
in honorem B. Virginis et St. Iohannis Baptista, potestatim et afferentim præbente Papa, Lucio III. plantare coepit. Primum in isto coenobio, suo vocabulo *Eder* tunc nuncupato, Monachi
ad regulam B. Benedicti, et deinde Moniales habitabant, HERRMANVS uero ipse sibi in illo
sepulchrum lapide exstatum paraverat. Stirps uirilis ex matrimonio eius fuit filius

HERRMANVS III. de SCHOENBVRG, qui itidem *Glauchae* fuos sibi penates positos
habuit, et quem iam an. 1212. in litteris, quibus Imperator Otto IV. ad pactionem quandam cum
Dietrius, Marchione in Misnia, adiit, scriptum legimus. An 1223. coenobium *Geringwaldae*,
a patre aedificari coepit, cum suo scripto et priuilegio tradidit, quam traditionem Papa demum
id rogatus, an 1238. auctoritate sua stabilire haud indignatus est. Sed quum iam an. 1234. ANA-
STASIA de SCHOENBVRG maxima uirginum Deo dicatarum in isto coenobio & *Abbatia* effecit,
secundum uerba emtionis libelli, qua praedium *Zschannevöß* ad coenobium tenerat, qui libellus
ad huc adegit, illud in certissimum testimonium esse poterit, Monachos primum institutos non diu
in isto coenobio coniornatos fuisse, uid. *Kampradii Chron. Leisnig*. pag. 429. M. Heinii *Histor.
Rochlizen*. pag. 150. et *Diplomat. MSt. Dominorum de Schoenburg*. Filius huic HERRMANNO
HANNES de SCHOENBVRG an. 1257. in iuuo fuisse, tres filios, REICHWEINVM, HEN-
RICVM et FRIDERICVM II. ex se procreatos habuisse dicatur; quoniam uero *bdvaevs* in *Lexi-
co Vniuersi*. FRIDERICVM HERRMANNI filium nominat, præterea uero non alium quedam-
nedum IOHANNEM, omnino tres filii huius ipsius HERRMANI sunt

1) *Reichwein* de SCHOENBVRG, qui in numero Canonorum Spiræ et anno 1294.
in vita fuit.

2) Heinrich de SCHOENBVRG, quem iam an. 1288. nominatum, an. 1318. Prague Ca-
nonicum et Litomerii in Bohemia Praesulem constitutum nouimus. uid. *Diplomat. MSt. comitum
de Schoenburg*.

3) FRIDERICVS II. de SCHOENBVRG, qui coenobio *Geringwaldensi* an. 1261. ius de
maioriibus excelsibus respondendi, an 1288. partem dimidiari in pago *Weißtrop*, et an. 1297. to-
tum pagum *Breunsdorf* concessit, quas deinde donationes reliqui *Domini de Shoenburg*, eodem
an. 1297. d. 18. Ian. scripto sui firmare haud grauata sunt: uid. *Vorl. Gegen>Anzeige Ibro Keys-
serl. Majestät und Dero Kron Böhmien, der Grafen und Herren von Schönburg haben
de Befugniß, etc.* *Beyl. N. 3. P. 3. et M. Heinii Chron. Rochlizen*. pag. 150. Hic FRIDERI-
CVS de SCHOENBVRG pater fuit septem filiorum, quorum tres solummodo familiam profemi-
nare potuerunt.

a) HERRMAN de SCHOENBVRG, Dominus in *Haffenstein* et *Pirschenstein*, cu-
ius stirps sub initio seculi XVI. iam diu exaruit. An. 1291. hic HERRMANVS cum FRIDE-
RICO, DIETERICO et FRIDERICO, *Domini de Schoenbvrge*, Monasterio in *Crim-
mitzschau* materiali carbonibus faciens etendam donauerunt, id quod testimonium sumere
possimus, quod oppidulum *Crimmitzschau* tunc in possessionem *Dominatorum de Schoen-
bvrge* uenerit, quum alii omnes Domini in *Crimmitzschau* usque ad annum 1273. *Nobiles de
Crimmitzschau* uocabulo nuncupati sint. *Vid. Schoenb. Vorl. Gegen>Anzeige Diplomat. Nachlese X. p. 203.*

b) FRIDERICVS de SCHOENBVRG, feni. Dominus in *Glauchau* et *Waldenburg*, cu-
ius protom cognoscere nondum licuit.

c) FRIDERICVS de SCHOENBVRG, jun. Dominus in *Glauchau* et *Crimmitzschau*.
An. 1305. tempore suscepiti periculi apropropinquante, quum quicquid sollicitior in dies esset de
insidiis Imperatoris audientis contra FRIDERICVM, Marchionem, foedus hic FRIDERICVS
de SCHOENBVRG cum *Chemniciensibus*, *Zwickauensibus* et *Altenburgensibus*, quos quidem
tunc libera urbes Imperii erant, in haec uerba composuit, ut, hostium incurfionibus inopinato
oppressi, sibi iniuciem auxilium promitterent. *Vid. Schoenb. Vorl. Gegen>Anzeige, Beyl.
A. 3. An. 1312. Domini de SCHOENBVRG munus *Subpinterne*, quod in Romano Imperio
subministraverant, Bohemia transcribendo tradiderunt, uid. *Ludewig. Reliqu. VI. pag. 31. et
Lunig. Cod. Diplomat. I. p. 982.* An. 1314. HERRMANVS et FRIDERICVS, *Domini de
Schoenbvrge*, percriptionem faciebant de urbibus et castellis in Misnia occupatis. uid. *Ludewig.
Reliqu. VI. pag. 31. et Lun. Cod. Dipl. I. pag. 1046.* Anno 1317. hic FRIDERICVS de
SCHOENBVRG domicilium sibi in oppidulo *Crimmitzschau* stabilitum habebat, uid. *Schoettg.
Dipl. Nachlese X. p. 203.* Vxorem duxerat *Mechtilden*, Comitissam *Geranam*, Ruthenorum*

gente prognatam, ex qua prolem uirilem et foecundam habuit, altera quasi procreatrix gentis SCHOENBVRGICAE. An. 1322. quatuor solidos nummulos quotannis Monasterio in oppidulo Crimmitzschau conferendos donationis tabulis adsignauit, uid. Schoettg. Dipl. Nachlese X. p. 204. An. 1323. uenditione quamdam quarundam decimaru[m] in Stein et Boldenain per litteras addxit, uid. Loebri Ronneburg. Histor. Anhalt. p. 10. et Koenigii Adels Zist. I. p. 858. An. 1334. fide iuueni firmata, coniuratus cum quibusdam equitibus indigenis, et aliis magnis proceribus, publico Principi, tunc Gubernatori regionis, Friderico I. Friderici admirsi filio, Landgraviu[m] in Thuringia et Marchioni in Misnia, inimicus et hostis esse coepit, ut etiam non nisi iussus ab ipso Imperatore Ludouico de illa sua contentione desisteret, uid. Schoettg. Dipl. Nachlese X. p. 204. fgg. Tandem an. 1335. Glaucham suam cum castello Marchioni in Misnia referare sublinebat, Mechtildis uxore consentiente, uid. Vorl. Anzeige Beyl. n. 32. A Rege Bohemie, Johanne, cuius Camerarius fuit, an. 1346. contra regem Angliae, ut Philippo, Regi in Gallia, auxilio ueniret, longe a Bohemia proficisci, Bohemiae aliquamdiu Praefectus constitutus in tumultu quodam cauli, in Bohemia, ante aedem D. Galli, in urbe veteris Prague, prop[ri]e forum Iudeorum scrutari facientium, misere demum ferro transuerberatus est. Vid. Dipl. MSt. Schoenburzica, Den Staat von Böhmen, fol. 107. et das Leben, Regierung und Absterben derer Herzoge und Könige in Böhmen. Mortem patris sui tali fraude acceleratarunt quatuor filii tunc superflites deplorarunt, qui sunt

a) THEODORVS de SCHOENBVRG, Dominus in Hassenstein, et qui Commotouiae, Commandator ibidem ordinis Teutonici, sine prole decessit.

b) HERRMANN de SCHOENBVRG, Dominus an. 1345. in Crimmitzschau, qui Monasterio huius urbis an. 1349. variorum red tuum, qui anni erant, proprietatem, et an. 1351. tres marcas, monasterio pro missa matutina donatas, sub chirographo suo confirmauit. An. 1352. Domini de SCHOENBVRG omnes simul regi Bohem ae, quam Icti ita dicunt, apacha cauebant. Vid. Schoenb. Vorl. Gegen-Anzeige, Beyl. G. 3. Et quum isti Domini ipsi inter se dissiderent, Carolus IV. Imperator an. 1355. illud negotium Marchionibus in Misnia imposuit, ut istos inter se dissidentes Dominos in gratiam reducarent. Vid. ib. Beyl. K. 3. Tefsis inter alios fuit hic HERRMANNVS de SCHOENBVRG in litteris quibusdam a Friderico, Praefecto Plauiae, an. 1355. peripertis, vid. Schoettg. Dipl. Nachl. X. p. 206. An. 1360. Domini de SCHOENBVRG mutuo pacieebantur contra Marchiones in Misnia in perpetuum, uid. Vorl. Anzeige, Beyl. n. 33. et Vorl. Gegen-Anzeige, Beyl. S. 3. quibus deinde eodem an. 1360. Marchiones in Misnia paictionem contrarium continuo intendebant, uid. Schoenb. Vorl. Gegen-Anzeige, Beyl. D. n. 3. An. 1361. Domini de SCHOENBVRG per litteras publice datas affirmant, quod oppidulum Mare, i.e. Meranum, titulo clientele a Bohemia sibi concessum obtineant, uid. ibid. H. 3. Itto eodem anno 1361. conueriebant cum Monasterio Frankenbau sen de rebus Iurisdictione Monasterii attingentibus, et abalienabant an. 1367. Stollbergam, oppidulum in montibus Misniae situm, tunc Bohemiae pretio addictum, uid. Lunig. Corp. Iur. Feudal. Germ. I. p. 563. et ej. Cod. Dipl. I. p. 1319. An. 1363. hic HERRMANNVS et BVRCH-HARDVS de SCHOENBVRG, Domini in Crimmitzschau et Hassenstein, de una marca, singulis annis soluenda, chartam, sigillorum impressione corroboratam, Monasterio Crimmitzschauensi exhibebant. Vid. Schoettg. Dipl. Nachl. X. p. 208. An. 1371. Rex Wenceslaus Domini de SCHOENBVRG litteras beneficiarias, ab Imperatore Carolo IV. olim exhibitas, denuo auctoritate sua innovatas corroborauit. Vid. Vorl. Gegen-Anzeige, I. 3. Hic HERRMANNVS de SCHOENBVRG in Crimmitzschau et uxor eius, Mechtildis, excitabant an. 1374. in isto oppidulo nosodochium, primum necessaria in usus iustius suppeditantes. In litteris supra isti donatione distinctio est inter Burgenses domus, quos HERRMANNVS de SCHOENBVRG in castello habuit, et mercatores in urbe, ita ut Burgenses et Castellani suo et proprio uocabulo appellati germanice non fuerint Bürger, sed Burgmänner, uiri nobiles, qui forte olim in Castello quoquam, duces militum constituti, excubias disponebant, arcem custodiis munientes.

c) BERNHARDVS de SCHOENBVRG, Dominus in Hassenstein et Krinjam, i. e. Crimmitzschau, HERRMANNI frater, qui, sicuti iam supra dictum est, oppidulum Stollberg Regi Bohemie, Wenceslao, sexagintis milibus sexagenis magnorum nummulorum Bohemicorum, moneta Pragensis, simul cum fratre HERRMANNO uendidit. An. 1367. hic BERNHARDVS obtinuit ab Imperatore, Carolo IV. Rege Bohemiae, mandatum de immunitate ab omnibus telonios, uectigalibus et portoriis in oppidulo Schlettaw, quod quidem oppidulum Imperator Monasterio Grunhayn, illo eodem anno 1367. in proprietatem dedisse legitur, uid. Horni Sand-Bibl. VI. p. 035. quam deinde huius oppiduli traditionem Imperator Sigismundus an. 1436. denuo ratam habere uoluit. Vid. ibid. pag. 636.

d) FRIDERICVS de SCHOENBVRG, Dominus in Glauchau, qui anno 1347. litteris quibusdam, et an. 1348. diplomati Friderici, Marchionis in Misnia, an. autem 1360. die Mercurii ante Pentecosten, foederi Friderici, Balthasari, Landgraviorum, et Wilhelmi cum FRIDERICO de SCHOENBVRG, Domino in Hassenstein, et Johanne de Waldenburg ad repellendum hostem inito, testis subscriptis, uid. Schoettg. Dipl. Nachlese X. p. 206. et Kreyfig. Beyräge

zur Hist. der Sächs. Lande, p. 29. Hic FRIDERICVS de SCHOENBVRG censibus etiam in ecclesia metropolitana Chemnici an. 1365, nomen suum dedit, uid. Chron. Chemnit. in 4to. Pars I. pag. 116. Quod uero an. 1371, omnes Domini de SCHOENBVRG simul ab Imperatore Carolo IV. et Rego Wenceslao Bohemae, in comitatibus suis Glauchau, Waldenburg et Lichtenstein, denito inauguari sunt, id edocemus ex Vogelli Genealogia Schoenb. MS. uid. Kreyssig's Beytr. p. 30. Hic FRIDERICVS de SCHOENBVRG in matrimonio habuit Catharinam de Dohna, et an. 1383, mortem occubuit. Filii ejus tunc superflites fuerunt

D) FRIDERICVS de SCHOENBVRG, qui cum reliquis Dominis de SCHOENBVRG an. 1390, se transnomintos Dominos de Waldenburg scriperunt. Vid. Deduct. Saxon. contra Schoenb. in Beyl. p. 82. Hic FRIDERICVS an. 1394, publice indicabat, quod castellum Hassenfein libi a Bohemia concessum sit, uid. Lunig. Cod. Dipl. I. pag. 1406. et ej. Corp. Jur. Fland. II. p. 141. An. 1405, transegit in Hassenfein, confusu uxoris suae, Iseae, cum oppidulo Schlettau de vestigali et opere tributario. Vid. Hornii Sand. Bibl. VI. p. 632. quod deinde oppidulum permutatione titulo tandem an. 1413. Monasteria Grunhain ab illi traditum est. Vid. ib. III. p. 314. Sine dubio hic FRIDERICVS ultimus fuit Dominus de SCHOENBVRG, qui castellum Hassenfein in possessione habuit, quod Rex Wenceslaus an. 1411, aut 1418, quum Fridericus, licet in fide et dictione regis Bohemiae constitutus esset, regi se submittere nolle, per regium Campimarechallum, Iohannem de Lobkowitz, ui ac per arma illi ademit, et deinde Nicolae de Lobkowitz, ad compensandos in ista bellica expeditione factos sumptus, et ad demittendas nonagentas sexagenas mutuo suntas Grofforum Pragensem, ad dies vitae possidendum concepsit. Vid. Imhoff. Genealog. L. 5. c. 3.

2) SIGISMUNDUS de SCHOENBVRG, cuius Feudatus fuit Heintze, germanice von der Gabelens, gesessen zu der Ungewissheit, uid. Schottg. Dipl. Nachlese X. p. 212. Hic SIGISMUNDVS, iam an. 1390. Dominus in Crimmitzschau valorem auctoritate sua, uid. ibid. 216. Hic sine dubio ultimus Dominus in Crimmitzschau fuit, toto isto agro postea sub dictione principum regionis redacto, quam iam an. 1414. Wilhelmus II. Marchio Crimmitzschau, anno ante forsitan appropriatum, quod dicunt, possidido obtinuit; et quamquam hoc oppidulum Crimmitzschau cum agro suo anno 1457. sub dictione Ruthenorum de Plaua fuit, uid. ibid. 225. tamen, quum principes terrae, Ernestus Elector et Albertus, an. 1472, iuri in Prefectura istius oppiduli Crimmitzschau dicundo a se prepositum haberent, certum ex eo cognoscimus, Crimmitzschau tunc non amplius ad dictio-
nem Ruthenorum pertinuisse.

3) VEIT de SCHOENBVRG, sen. cuius de controversiis, quas ipsum magnas an. 1386. cum Alberto, Burggrauo in Lusatia aliore oportebat, Wilhelminus demum, Landgrau in Thuringia et Episcopus Misniae, fei illas interponentes, confituerunt. Vid. Fabri. Orig. Saxon. L. V. fol. 672. et Wolffii Heinrichii von Schönburg Personal. An. 1388. hic VITVS de SCHOENBVRG et fratres eius, FRIDERICVS et SIGISMUNDVS, trecentas sexagenas a Dominis de Weisbach mutuas sumebant. Vid. Koenigii Genealog. Weisbach. p. 2. Conuenta, quibus ERNESTVS et VITVS de SCHOENBVRG an. 1388. flare fanciebant, uidetis in der Vorl. Ge-
gen Anzeige, Beyl. R. 3. Hic VITVS de SCHOENBVRG die Mercurii ante D. Gallum, an. 1390. cum castello et oppidis suae dictioris, Glauchau et Waldenburg, foedus imbarc ad Marchionem Misniae, Wilhelminum, inaudendum. Vid. Wolff. Heinrichii de Schönburg Personal. An. 1406. hic VITVS de SCHOENBVRG comitatum Hartensteinii ab Henrico, Burggrauo Misniae, primum pignoris loco per octo annos, et deinde hereditario iure uxori ualeam, possidendum accept. Vid. Lunig. Part. five. Cont. II. von Grafen, p. 268. et Roauffi Jappi. in Corp. Dipl. I. part. 2. p. 315. Concessio juris de hoc comitatu possidenda ab Imperatore Sigismundo Constantiae an. 1417. scripta est. V.d. Lunig. part. five. Cont. II. von Grafen p. 70. Pro testimonio WOLFFII HENRICI de SCHOENBVRG utar curriculum, concioni funebri typis exscriptae ad eum, nouimus, quod hic VITVS de SCHOENBVRG, an. 1423. mortuus, modo unam uxorem Sophiam, Comitissam de Hohenstein, in matrimonio habuerit, licet in schola priuata huic VITO prima uxor Agnes de Schoenburg, altera uero Iutta, Comitissa Castrensis de Lusatia, adscriptae sint. Filius huius VITI de SCHOENBVRG fuit FRIDERICVS, de quo gentis Schoenburgicae superflitis parente alio die.

Iam enim illuystris ICus ac Dominus AVGUSTVS IVSTI, Cancellarius olim Mersburgensis Grauissimus, ad se meos oculos conuerit, cuius honorem laudesque ut futura Louis die hora octava recolamus nos officium, me vero ad anniuersariam huius solemnitatis orationem ordino Collegii nostri hoc anno uocata.

Rogo igitur et oro, modeste quidem et decenter, ut MAGNIFICVS et AMPLISSIMVS SENATVS, VENERABILES FACTORUM ANTISTITES, et omnes VIRTU, qui doctrina sua scientiaque ZITTAVIAE inclarescant, duique Cancellerii manibus fauent, et ejis gentis illuystris admiratores sunt, huic solemnitati beneuole interest, suamque praefentiam Panegyri indulgere uelint. Scr. Dom. V. Trinit.

ZITTAVIAE, TYPIS NICOLAI.

V
2808AD
ORATIONEM ANNIVERSARIAM,

IN

MEMORIAM

VIRI

ILLVSTRIS ATQVE EXCELLENTISSIMI,

DOMINI

VSTI IVSTI,

IN EPISCOPATV MERSEBURGENSI
VONDAM GRAVISSIMI,

D. XXV. IVN. MDCCCLXII.

HOR. VIII. MATVT.

AB SE HABENDAM,

HUMANISSIME INVITAT,

SIMVLQUE

DE

E SCHOENBURGICAE

ORATIONVM SVPPVTATIONE

BREVISSIMIS INDICAT

DANIEL RICHTERVS,

GYMNAS. DIRECT.

B.I.G.

